

Med Hensyn til Ændringen under Nr. 6, at Sogneraadet bør tage under Overvejelse, om der i Kommunen maatte være Trang til Husmandslodder, forinden det sætter sig i Bevægelse for at skaffe den vedkommende en Lod, maa jeg bekende, at jeg aldrig har tillagt § 6 nogen særlig Betydning. Efter min Overbevisning vil det faktiske Forhold være det, at en Landarbejder selv udfinder og udpeger den Jord, som han ønsker at komme i Besiddelse af. De Tilfælde, at en Landarbejder vil henvende sig til Sogneraadet og sige: Jeg kan ingen Jord finde, ville I ikke se at skaffe mig en Jordlod, tror jeg ville være overmaade sjældne, for ikke at sige, at de aldrig ville foreligge. Kan Landarbejderen ikke selv finde nogen Jord, saa vil Sogneraadet heller ikke kunne finde den, og man maa gaa ud fra, at en Landarbejder, der vil finde Jord, altid vil være ivrig efter og varmt vil ønske at finde en passende Lod, hvorimod man kan tænke sig, at Sogneraadet ikke har Lyst til at sætte sig i Bevægelse for at paatage sig det og ogsaa med en vis Grund kan sige: Naar du ikke kan finde nogen Jord, hvor skulle vi saa finde den? Men i øvrigt har jeg ikke noget væsentligt at indvende mod de Kautøler, som det ærede Udvalg her har villet tage for at bevare en vis Selvstændighed for Sogneraadet, saa i Princippet har jeg ikke noget mod Ændringsforslaget.

Jeg gaar dernæst over til at omtale Ændringsforslag Nr. 8 til § 7, som jo er af ret væsentlig Betydning. Jeg maa maaske dog, forinden jeg gaar over til at omtale denne Ændring, notere, at det ærede Udvalg her i Tinget ikke har gjort nogen Forandring i den Bestemmelse, som er indført i Folketinget, om, at Lovforslaget ogsaa bør omfatte bestaaende Huse uden Jord. Det høje Ting vil erindre, at efter Regeringsforslaget, Landbokommissionens Forslag, var der kun Tale om Jordlodder, som skulde bebygges, der var ikke Tale om jordløse Huse. Der er paa dette Punkt vist en meget stor Imødekommenhed fra dette Tings Flertals Side, som bør noteres. Det er ganske sikkert ikke uden Betænkeligheder at gaa med til de jordløse Huse. Naar Landbokommissionen i sin Helhed ikke anbefalede, at de jordløse Huse skulde medtages, saa skylder jeg dog dertil at bemærke, at et af Hensynene var, at man af Hensyn til Kreditforeningerne, hvis Medhjælp jo nu er opgiven, ikke burde tage de jordløse Huse med, fordi Taksationerne for Kreditforeningerne vilde vanskeliggøres i høj Grad derved. Men en anden Hoved-

grund for Landbokommissionen til ikke at medtage de jordløse Huse var, at man frygtede for, at hele Opgaven at forøge Antallet af gode og selvstændige Hjem skulde forfejles, og fordi man ikke saa, hvorledes Grænsen kunde drages mellem jordløse Huse og Huse med Jord; naar man tog den ene Slags med, hvorfor skulde man saa ikke ogsaa blive nødt til at tage den anden Slags med? Det er et Ønske fra Folketingets Side, at man skal tage jordløse Huse med, og det ærede Flertal her i Tinget har altsaa ikke gjort nogen Forandring heri, hvilket jeg herved ønsker at konstatere. Men naar det ærede Flertal altsaa her er gaaet ind paa at bibeholde Folketingets Affattelse, er dets Ændringsforslag under Nr. 8 ogsaa ganske nødvendigt, ja absolut uundværligt. Det er jo givet, at naar en Landarbejder ønsker at komme ind under Lovens Begunstigelser med et gammelt Hus, saa vil der en Taksation til; i det mindste maa en Taksation kunne fremkaldes, naar man ønsker det. Efter Lovforslaget, som det er kommet fra Folketinget, foreslaas hele Bedømmelsen baseret paa Landarbejderens eget Opgivende og Sogneraadets Erklæring, men det er jo langt fra nok i sin Helhed, og det er særlig ikke nok lige over for gamle Huse, hvortil der ønskes lagt en Jordlod. Jeg kan heller ikke tænke mig, at der kan være nogen Indvending fra det andet Tings Side mod denne Ændring.

Ved Ændringsforslaget Nr. 9, der jo falder sammen med Ændringsforslaget Nr. 3 om Størrelsen af Arbejdernes Tilskud, skal jeg ikke dvæle videre. Det har jo været saa ofte debatteret, at jeg ikke tror, det fører videre at fordybe sig længere i Spørgsmaalet, om en Arbejder kan fremskaffe 800 Kr. eller 400 Kr., naar det drejer sig om en Huslod til en Værdi af 4,000 Kr. Fra den ene Side mener man, at 400 Kr. — eller hvis Husloden, hvad der maaske vil blive Gennemsnittet, er til en Værdi af 3,600 Kr. — 360 Kr. vil vil være tilstrækkeligt, medens man fra anden Side mener, at der deri ingen Garanti ligger for, at den vedkommende har været en virkelig sparsommelig Landarbejder. Jeg har tidligere udtalt mig om Forholdet. Jeg finder, at den Fordring, som stilles af Folketinget, er for lav, jeg maa fastholde mit Standpunkt i saa Henseende. Naar man forlanger, at Staten skal laane Penge ud til et saa ekstraordinært højt Beløb i Forhold til Ejendommens Værdi, som allerede $\frac{3}{10}$ er, forekommer det mig, at man er berettiget til at